

jeg skal indskrænke mig til ganske kort at anbefale dem. En Del af dem ere stilled efter Anmodning af Finansministeren, der mente, at Affattelsen her navnlig af 3die Stykke af § 18 er klarere, end saaledes som Forslaget nu er affattet. — Med Hensyn til de Ændringsforslag, der foreligge fra Udvalget, skal jeg ikke gøre Indvendinger mod de af Flertallet stillede. Jeg tror ganske vist, at der ogsaa efter disse Forslag vil blive Tilfælde, hvor man kan sige, at de Afgørelser, der blive truffene, blive mindre rigtige, og at der ganske sikkert ogsaa vil blive adskillige Tilfælde, som ville medføre ikke ringe Vanskeligheder, navnlig med Hensyn til Kongetienden. Naar det skal afgøres, hvilken Pris der er betalt for den ved Købet, vil det blive ret vanskeligt at afgøre dette i de Tilfælde, hvor den er købt sammen med Kirketienden. Imidlertid er det jo et Spørgsmaal, der henlægges til Tiendekommissionens nærmere Afgørelse, og jeg haaber, at det nok skal lykkes med Tiden at komme ud over de mulige Vanskeligheder. — Ændringsforslag under Nr. 13, som er stillet af hele Udvalget, kan jeg fuldt ud slutte mig til. Jeg betragter dette som en Forbedring af Forslaget, og som Følge deraf kan jeg med Glæde tiltræde det. Jeg finder det ikke nødvendigt at omtale de Forslag nærmere, der ere stillede fra Flertallets Side, jeg kan, som sagt, tiltræde dem, og det samme gælder det Ændringsforslag, der er stillet uden for Betænkningen af det ærede Medlem for Assens (Berntsen).

Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har uden for Betænkningen stillet nogle Ændringsforslag, som jeg vil fraraade; thi det er jo klart nok, at hvis disse Forslag bleve vedtagne, kom vi ind paa et nyt Grundlag, hvad disse Spørgsmaal angaar. Alene af denne Grund vilde det være urigtigt at vedtage dem; thi kom vi først ind nu paa et nyt Grundlag, vilde det jo betyde det samme som, at hele Sagen udskydes. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, om han ikke maatte finde sig foranlediget til at tage disse Ændringsforslag tilbage, og hvis han ikke mener at kunne gøre det, vil jeg bede Tinget om at forkaste dem. — Det samme gælder Ændringsforslaget, der er stillet uden for Betænkningen af tre ærede Medlemmer, for hvilke det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) var Ordfører. Jeg vilde anse det for uheldigt, om dette Forslag blev vedtaget, fordi det vilde medføre — efter

min Mening i alt Fald — et meget stort Arbejde og ret betydelige Vanskeligheder at komme ud over. Den Bestemmelse i Forslaget, som der her berøres, findes jo i Loven af 1894. Naar jeg har optaget denne Bestemmelse i det foreliggende Forslag, er det sket, fordi jeg ikke mente, at det var rigtigt at stille disse Tiendeydere ringere, end de vare stillede efter Loven af 1894. Hvis nu de 3 ærede Medlemmers Forslag bliver vedtaget, er jo Meningen dermed, at Tiendeyderne ogsaa skulde have Skatten tilbagebetalt, selv om ikke alle Yderne i et Sogn have været med til at indkøbe den. Men her komme vi jo til ret store Vanskeligheder. Det ærede Medlem tænker ganske sikkert kun paa Sogne, hvor enkelte Tiendeydere have undslaaet sig for at være med til at indkøbe Tiende. Men det vil jo gribe langt videre om sig, det vil jo ogsaa komme til at berøre de Sogne, hvor f. Eks. Halvdelen af Tiendeyderne ikke har været med, og det vil kunne gaa endnu videre. Alle Vegne, hvor der er ganske faa Tiendeydere, som eje deres egen Tiende, vilde de jo efter Forslaget her kunne forlange Skatten tilbagebetalt. Dette vilde medføre ret store Vanskeligheder, og jeg vil derfor meget fraraade, at dette Forslag bliver vedtaget. Det er jo for øvrigt et Spørgsmaal, om det ikke vilde have været rigtigst helt at udelade denne Bestemmelse af Forslaget, men som jeg før bemærkede: jeg har optaget den for ikke at stille disse Tiendeydere ringere, end de ere stillede efter Loven af 1894.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Forslag, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det ærede Medlem for Assens havde jo to Indvendinger at gøre mod det foreliggende Forslag. Den ene gjaldt § 4 i Forslaget, hvorefter Finansministeren er bemyndiget til, naar Pengemarkedet er gunstigt, at optage Statslaan til Tiendeafløsningssummernes Udbetaling. Det forekommer mig, at der er ret vægtige Grunde, der tale for denne Bestemmelse. Bl. a. skal jeg nævne, at det jo har sin overordentlig store Betydning, at Finansministeren — selvfølgelig i Forstaaelse med de andre Ministre — er i Stand til, naar Pengemarkedet er meget gunstigt, da at gribe til og stifte et Laan til Udredelsen af Tiendeafløsningssummerne. Det kan han jo ikke gøre, for saa vidt som han skal søge Rigsdagens Samtykke forinden; vi have jo haft Eksempler paa, at det ogsaa til Tider kan være ret vanskeligt for